

ข้อบังคับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศว่าด้วย

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2563

DITP

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

๑๐๐ ปี
กระทรวงพาณิชย์
สถาบันฯ พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อบังคับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศว่าด้วย

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๓

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๗๖ กำหนดให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นและงานของรัฐ อย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

วรรคสอง รัฐพึงดำเนินการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม โดยกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ใดใช้อำนาจหรือกระทำการโดยมิชอบที่เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่หรือกระบวนการแต่งตั้งหรือการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

วรรคสาม รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว

มาตรา ๒๕๔ ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๔) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องโดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศในฐานะหนึ่งในกลไกการขับเคลื่อนภารกิจหลักของรัฐบาล ตระหนักและให้ความสำคัญที่จะสนองเจตนารมณ์ตามที่ปรากฏในพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และเพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มีธรรมาภิบาล และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงได้จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการสำคัญ ได้แก่ หลักคุณธรรม โดยเน้นที่ความสามารถ ความเสมอภาค ความเป็นธรรม โปร่งใสตรวจสอบได้ และให้โอกาส ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศทุกคน ประพฤติตน และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นในการรักษาประสิทธิภาพ มาตรฐานงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการและวิชาชีพ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์บรรลุภารกิจอันสำคัญยิ่ง เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ขอให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดใช้คู่มือนี้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม เพื่อประโยชน์ต่อบุคลากร องค์กรและประเทศชาติสืบไป

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

ประวัติกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้ง “กรมสถิติพยากรณ์” ขึ้น เริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๘ ด้วยทรงเห็นว่าการค้าภายในและภายนอกประเทศเจริญก้าวหน้าขึ้น ต่อมาได้เพิ่มงานที่เกี่ยวกับการบำรุงการพาณิชย์ในกรมสถิติและพยากรณ์อีกส่วนหนึ่ง และเปลี่ยนชื่อเป็น “กรมพาณิชย์และสถิติพยากรณ์” ในวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๘ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ตั้ง “สภาเผยแผ่พาณิชย์” ขึ้น และให้ยกกรมพาณิชย์และสถิติพยากรณ์ขึ้นสู่ฐานะกระทรวง ชื่อว่า “กระทรวงพาณิชย์” ให้อยู่ในบังคับบัญชาของ “สภาเผยแผ่พาณิชย์” ดำเนินการส่งเสริมเผยแพร่การพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๓

หลังจากวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๓ กระทรวงพาณิชย์ได้เปลี่ยนแปลงส่วนราชการและเปลี่ยนชื่อตามการเปลี่ยนแปลงงานของแต่ละรัฐบาล จากกระทรวงพาณิชย์ เป็น กระทรวงคมนาคมและพาณิชย์การ กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม กระทรวงเกษตรพาณิชย์การ กระทรวงเศรษฐกิจ กระทรวงการเศรษฐกิจ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐกิจ และกระทรวงพาณิชย์ จนถึงปัจจุบัน

เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ให้เปลี่ยนชื่อ “กระทรวงพาณิชย์” เป็น “กระทรวงเศรษฐกิจ” โดยให้มีส่วนราชการ ดังนี้

- ๑) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี
- ๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๓) กรมการค้าต่างประเทศ
- ๔) กรมการค้าภายใน
- ๕) กรมการขนส่ง
- ๖) กรมทะเบียนการค้า
- ๗) กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์

พระราชบัญญัติดังกล่าวยังผลให้มีการจัดตั้งกรมควบคุมการค้าและกรมส่งเสริมองค์การค้าซึ่งตั้งขึ้นมาในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง เพื่อทำหน้าที่ด้านการควบคุมสินค้าและส่งเสริมการค้าในขณะนั้นถูกยุบ และมีการจัดตั้ง “กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์” ขึ้นมาแทน มีหน้าที่ “ในการจัดทำแผนการเศรษฐกิจ ประสานงานเศรษฐกิจทั่วไประหว่างหน่วยราชการและองค์การต่าง ๆ ศึกษาและค้นคว้าในทางวิชาการเศรษฐกิจและหลักปฏิบัติเศรษฐกิจของนานาประเทศ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและปรับปรุงเศรษฐกิจของประเทศไทย สสำรวจและรายงานภาวะเศรษฐกิจ กับพิจารณาหาวิธีแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในทาง

เศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางการค้า การแลกเปลี่ยนและแจกจ่ายสินค้าจากแหล่งผลิตไปสู่ตลาดและแหล่งบริโภค”

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ได้รับมอบหมายให้ทดลองปฏิบัติงานด้านการจัดงานแสดงสินค้าในราชอาณาจักรลาว และปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทั้งสองงานประสบผลสำเร็จอย่างดียิ่งทำให้สินค้าไทยได้แพร่หลายในตลาดต่างประเทศ นับแต่นั้นเป็นต้นมาบทบาทของกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ได้มุ่งหนักไปในด้านการจัดและการเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ และปี พ.ศ. ๒๕๐๙ กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ได้รับมอบหมายให้จัดงานแสดงสินค้านานาชาติแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๑ ในฐานะที่ประเทศไทยได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดงาน ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการการค้าเศรษฐกิจสำหรับเอเชียและตะวันออกไกล (Economic Commission For Asia And The Far East - ECAFE) ผลสำเร็จการจัดงานและเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติและงานมหกรรมโลกได้สร้างภาพพจน์ประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ สังคม ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ยังเป็นการสร้างรากฐานสำคัญให้กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ในด้านการส่งเสริมการส่งออกมาจนถึงทุกวันนี้

“กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์” เปลี่ยนชื่อเป็น “กรมพาณิชย์สัมพันธ์” เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กรมพาณิชย์สัมพันธ์เริ่มมีบทบาทด้านการส่งเสริมการส่งออกแบบครบวงจร และรัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารการส่งออก ทำหน้าที่กำหนดเป้าหมาย แผนและกลยุทธ์การส่งออก โดยมีสำนักงานบริหารการส่งออกในสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ ต่อมาคณะกรรมการฯ มีมติมอบหมายให้กรมพาณิชย์สัมพันธ์เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดตั้งและดำเนินการ “ศูนย์บริการส่งออก” และเปิดให้บริการเอกชนได้เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการส่งออก โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการบริหารการส่งออกที่มีการบริหารงานรูปแบบ “สภา” ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

“กรมพาณิชย์สัมพันธ์” เปลี่ยนชื่อเป็น “กรมส่งเสริมการส่งออก” เพื่อสื่อภารกิจที่กรมจะต้องดำเนินการให้ชัดเจน โดยตราเป็นพระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓ จากนั้นเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงได้มีพระราชกฤษฎีกาให้กรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- เสนอความเห็นและจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการค้าและการตลาด รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและมาตรการ เพื่อส่งเสริมการส่งออก
- จัดทำและให้บริการข้อมูลการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกแก่ผู้ผลิตผู้ส่งออกของไทย และผู้นำเข้าต่างประเทศ
- ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่สินค้าไทย เพื่อส่งเสริมการส่งออก

- พัฒนาความรู้ความสามารถแก่ภาคเอกชนในการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการส่งออก ตลอดจนประสานงานและให้ความร่วมมือแก่สถาบันและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก

- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงฯ หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โดยแบ่งส่วนราชการประกอบด้วย

๑) สำนักงานเลขานุการกรม

๒) กองข้อมูลการค้า

๓) กองงานแสดงสินค้า

๔) กองบริการส่งออก

๕) กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

๖) กองแผนงาน

๗) กองฝึกอบรมการส่งออก

ต่อมารัฐบาลได้มีนโยบายปรับปรุงระบบราชการให้มีขนาดเล็กกะทัดรัดและมีประสิทธิภาพ จึงประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- เสนอนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการค้าและการตลาด รวมทั้งเสนอแนะแนวทางมาตรการเพื่อส่งเสริมการส่งออก

- จัดทำและให้บริการข้อมูลการค้าและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกแก่ ผู้ผลิต ผู้ส่งออกไทย และผู้นำเข้าต่างประเทศ

- เผยแพร่และประชาสัมพันธ์สินค้าไทย เพื่อส่งเสริมการส่งออก

- พัฒนาความรู้ความสามารถแก่ภาคเอกชนในด้านการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการส่งออก ตลอดจนประสานงานให้ความร่วมมือแก่สถาบันและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก

- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงฯ หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

พร้อมทั้งปรับปรุงโครงสร้างใหม่ ดังนี้

๑) สำนักงานเลขานุการกรม

๒) ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ

๓) สถาบันฝึกอบรมการค้าระหว่างประเทศ

๔) สำนักกิจกรรมการส่งออก

๕) สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

๖) สำนักบริการส่งออก

๗) สำนักพัฒนาตลาดต่างประเทศ

๘) สำนักแผนพัฒนาการส่งออก

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการส่งออก ขยายตลาดสินค้าและบริการของไทย พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการส่งออก ให้บริการข้อมูลการค้าและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของผู้ส่งออกในตลาดโลก เพื่อเพิ่มมูลค่าและปริมาณการส่งออกของประเทศไทย โดยให้อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- เสนอนโยบายและจัดทำเป้าหมายการส่งออกและแผนปฏิบัติการ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและมาตรการด้านการค้าและการตลาด

- ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการส่งออกสินค้าไทยทั้งในและต่างประเทศ

- จัดทำและให้บริการข้อมูลการค้าและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งออกไทย และผู้นำเข้าต่างประเทศ

- เผยแพร่และประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการของไทย เพื่อส่งเสริมการส่งออก

- พัฒนาความรู้ความสามารถแก่ภาคเอกชนในด้านการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และสมรรถนะในการส่งออก ตลอดจนประสานงานและให้ความร่วมมือแก่สถาบันและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

- ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าไทย และให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการส่งออกธุรกิจบริการ

- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โดยมีการแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

๑) สำนักงานเลขานุการกรม

๒) ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ

๓) สถาบันฝึกอบรมการค้าระหว่างประเทศ

๔) สำนักกิจกรรมการส่งออก

๕) สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๖) สำนักบริการส่งออก

๗) สำนักแผนพัฒนาการส่งออก

๘) สำนักพัฒนาตลาดต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงให้กรมส่งเสริมการส่งออกมีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการส่งออก ขยายตลาดสินค้าและธุรกิจบริการของไทย พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและธุรกิจบริการส่งออก ให้บริการข้อมูลการค้าและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยในตลาดโลก เพื่อเพิ่มมูลค่าและปริมาณการส่งออกของประเทศไทย และแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

๑) สำนักบริหารกลาง

๒) ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ

๓) สถาบันฝึกอบรมการค้าระหว่างประเทศ

๔) สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๕) สำนักบริการส่งออก ๑

๖) สำนักบริการส่งออก ๒

๗) สำนักแผนพัฒนาการส่งออก

๘) สำนักพัฒนาการตลาดต่างประเทศ

๙) กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

๑๐) กลุ่มตรวจสอบภายใน

อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้มีการเปลี่ยนชื่อจากกรมส่งเสริมการส่งออกเป็น “กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ” เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติภารกิจของกรม ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านการส่งเสริมการส่งออกและการส่งเสริมการนำเข้าปัจจัยการผลิตและสินค้าที่จำเป็นต่อการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทย ตาม “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อกรมส่งเสริมการส่งออก เป็นกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕” ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมองค์กร วัฒนธรรมองค์กร

วิสัยทัศน์

ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของไทยเป็น ๑ ใน ๕ ของเอเชีย
ภายในปี ๒๕๗๐

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการไทยในการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ
๒. ขยายช่องทางตลาดแก่สินค้าและบริการไทย
๓. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการไทย
๔. ยกระดับคุณภาพการให้บริการสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์กรม

ผลักดันการค้าระหว่างประเทศในเชิงรุกเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการอย่างต่อเนื่อง

ค่านิยมองค์กร

DITP DRIVE

D	=	Dedicated	มุ่งมั่น ขยัน อดทน
R	=	Responsive	ผลลัพธ์ฉับไว
I	=	Integrity	จรรยาบรรณวิชาชีพ
V	=	Value Creation	สร้างสรรค์สิ่งใหม่
E	=	Excellent	เพื่อการค้าไทยเป็นเลิศ

วัฒนธรรมองค์กร

ความพร้อมในการปรับตัวเพื่อตอบสนองภารกิจขององค์กร

สารบัญ

บทนำ.....	๑
คุณธรรมขั้นพื้นฐานของข้าราชการ.....	๑
นิยามศัพท์.....	๓
ข้อบังคับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศว่าด้วย.....	๔
มาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๓	
บทบาทหน้าที่ของข้าราชการตามแนวทาง.....	๘
มาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	
การปฏิบัติตามข้อบังคับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศว่าด้วย.....	๑๒
มาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	
- ข้อ ๑ ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์.....	๑๔
และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	
- ข้อ ๒ ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่.....	๑๕
- ข้อ ๓ กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม.....	๑๖
- ข้อ ๔ คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ.....	๑๗
- ข้อ ๕ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน.....	๑๘
- ข้อ ๖ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ.....	๑๙
- ข้อ ๗ ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ	๒๐
- ข้อ ๘ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้.....	๒๑
- ข้อ ๙ ความเป็นเลิศ มุ่งเน้นความสามัคคีและรักองค์กร.....	๒๒

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

บทนำ

ข้าราชการมีสิ่งสำคัญที่ควรยึดมั่นอยู่ ๒ อย่าง.
อย่างหนึ่งคือผลประโยชน์ของแผ่นดิน อีกอย่างคือ
ความถูกต้องเป็นธรรม. ผลประโยชน์ของแผ่นดินเป็นเป้าหมาย
สูงสุดของการปฏิบัติราชการ ล้วนความถูกต้องเป็นธรรม
เป็นรากฐานและแนวทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้น.

พระบรมราโชวาทของ

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลราชกุมาร มหิตลธิราชวราวุธ
กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระราชทานพระราโชวาทแก่ข้าราชการพลเรือน
เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช ๒๕๖๓

คุณธรรมพื้นฐานของข้าราชการ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์ “หลักราชการ” ซึ่ง
ถือได้ว่าเป็นหลักคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพข้าราชการที่สำคัญยิ่งสำหรับข้าราชการ
พึงยึดถือเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติราชการ ๑๐ ประการ มีใจความสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. **ความสามารถ** หมายถึง ความชำนาญในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ให้เป็น
ผลสำเร็จได้ดียิ่งกว่าผู้มีโอกาสเท่า ๆ กัน

๒. **ความเพียร** หมายถึง ความกล้าหาญไม่ย่อท้อต่อความลำบาก และบากบั่น
เพื่อจะข้ามความขัดข้องให้จงได้ โดยใช้ความวิริยภาพมีไคล่ดหย่อน

๓. **ความมีไหวพริบ** หมายถึง รู้จักสังเกตเห็นโดยไม่ต้องมีใครเตือนว่า เมื่อมีเหตุ
เช่นนั้นจะต้องปฏิบัติการอย่างนั้น เพื่อให้บังเกิดผลดีที่สุดแก่กิจการทั่วไป และรีบทำการ
อันเห็นควรนั้นโดยฉับพลัน

๔. **ความรู้เท่าถึงการณ** หมายถึง รู้จักปฏิบัติการอย่างไรจึงจะเหมาะสมแก่เวลา และ
อย่างไรที่ได้รับเหตุสมผลจึงจะเป็นประโยชน์ที่สุด

๕. **ความซื่อตรงต่อหน้าที่** หมายถึง ตั้งใจกระทำการซึ่งได้รับมอบให้เป็นหน้าที่ด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริต

๖. **ความซื่อตรงต่อคนทั่วไป** หมายถึง ให้ประพฤติซื่อตรงต่อคนทั่วไป รักษาตนให้เป็นคนที่เขาทั้งหลายจะเชื่อถือได้

๗. **ความรู้จักนิสัยคน** ข้อนี้นี้เป็นของสำคัญสำหรับผู้มีหน้าที่ติดต่อกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือผู้น้อย

๘. **ความรู้จักผ่อนผัน** หมายความว่า ต้องเป็นผู้ที่รู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว ว่าเมื่อใดควรตัดขาดและเมื่อใดควรอ่อนหรือผ่อนผันกันได้ มิใช่แต่จะยึดถือหลักเกณฑ์หรือระเบียบอย่างเดียว ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียควรจะยืดหยุ่นได้

๙. **ความมีหลักฐาน** ข้อนี้นี้ประกอบด้วยหลักสำคัญ ๓ ประการ คือ มีบ้านอยู่เป็นที่ เป็นทาง มีครอบครัวอันมั่นคง และตั้งตนไว้ในที่ชอบ

๑๐. **ความจงรักภักดี** หมายความว่า ยอมเสียสละเพื่อประโยชน์แห่งชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จากคุณธรรมพื้นฐานของข้าราชการ การบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และค่านิยมองค์กร กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศจึงได้จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้น เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศทุกคน ประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นในการรักษาประสิทธิภาพ มาตรฐานงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการและวิชาชีพ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์บรรลุภารกิจอันสำคัญของกรม เพื่อประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นิยามศัพท์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้บัญญัติความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมไว้ดังนี้

“จริย” หมายถึง ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ

“ธรรม” หมายถึง คุณความดี คำสั่งสอนในศาสนา หลักประพฤติปฏิบัติในศาสนา ความยุติธรรม ความถูกต้อง

“คุณธรรม” หมายถึง สภาพคุณงามความดี

“จริยธรรม” หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม

“มาตรฐานทางจริยธรรม” หมายถึง หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม

“มาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ” หมายถึง ความประพฤติของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งแสดงออกในสิ่งที่ดั่งาม ประพฤติตนในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม เสียสละ มีคุณธรรม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

**ข้อบังคับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๖๓**

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ มีภารกิจหลักตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้กรมส่งเสริมการค้าส่งออก ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าส่งออก ขยายตลาด สินค้าและ ธุรกิจบริการของไทย พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและธุรกิจบริการส่งออก ให้บริการข้อมูลการค้า และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยในตลาดโลก เพื่อเพิ่มมูลค่าและปริมาณการส่งออกของประเทศไทย

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศตามภารกิจข้างต้น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงสมควรให้มีข้อบังคับ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ จึงได้กำหนดข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศขึ้น เพื่อเป็นหลักในการประพฤติและปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นแบบอย่างที่ดีงาม ผดุงไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“มาตรฐานทางจริยธรรม” หมายถึง หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือน

“เจ้าหน้าที่กรม” หมายถึง ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ พนักงานกองทุนฯ ผู้รับจ้าง ในสังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายถึง อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง ผู้บังคับบัญชาทุกลำดับชั้น

“ผู้รับบริการ” หมายถึง ผู้ที่ติดต่อราชการกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น

“ข้อบังคับ” หมายถึง กฎเกณฑ์หรือรายละเอียดที่กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติ

“มาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ” หมายถึง ความประพฤติของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ซึ่งแสดงออกในสิ่งที่tingาม ประพฤติตนในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม เสียสละ มีคุณธรรม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

หมวด ๒

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๓ มาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศประกอบด้วย

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้าราชการพึงส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่การรักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ การปฏิบัติตามหลักของศาสนา การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้ง ไม่ต่อต้านการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาด้วยความถูกต้องตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีความสุจริตเป็นที่ตั้งและมีความพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อผลของการปฏิบัติงาน

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

ข้าราชการพึงมีความกล้าในการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้ง ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมอันได้แก่ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นที่ตั้ง มีความเสียสละ และมีจิตสาธารณะในการปฏิบัติหน้าที่เพื่ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชน รวมทั้งไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์ทับซ้อน

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงเป้าหมาย ประโยชน์ และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน ด้วยการมุ่งถึงความเป็นเลิศของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

ข้าราชการพึงวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ ในการดำรงตนและการดำเนินชีวิตด้วยการรักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๘) มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ชัดเจน เปิดเผย พร้อมรับการตรวจสอบโดยการเปิดเผยหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้รับบริการอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันเหตุการณ์และไม่บิดเบือนกฎระเบียบของราชการ

(๙) ความเป็นเลิศ มุ่งเน้นความสามัคคีและรักองค์กร

ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ปฏิบัติงานแบบบูรณาการ โดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ของกรมเป็นหลัก ให้บริการอย่างรวดเร็วและถูกต้องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ไม่ทำให้เกิดการครหา หรือเกิดความไม่ไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ มีน้ำใจ เกื้อกูล รู้จักให้อภัย มีมนุษยสัมพันธ์ เคารพสิทธิเสรีภาพ ยอมรับและเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง สามัคคีปรองดอง ร่วมแรงร่วมใจ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน และรักษาชื่อเสียงขององค์กร

หมวด ๓

การรักษามาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการคุ้มครองจริยธรรมประจำกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งมีหัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาบุคลากรและคุ้มครองจริยธรรมสำนักบริหารกลางเป็นเลขานุการคณะกรรมการ ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

หมวด ๔

การบังคับใช้

ข้อ ๕ ให้ข้าราชการทำความเข้าใจและปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศดังกล่าวข้างต้นโดยครบถ้วนถูกต้อง การไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ อันมิใช่ความผิดทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน รวมทั้งนำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือน หรือสั่งให้ได้รับการพัฒนา

ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่กรมถือปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสมเด็จ สุสมบูรณ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

บทบาทหน้าที่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรม ตามแนวทางมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๑ ข้อแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับ

๑. ทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศฉบับนี้

๒. เรียนรู้เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตน

๓. ทบทวนความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระของข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศฉบับนี้อย่างสม่ำเสมอ

๔. ส่งเสริมและเผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคคลอื่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ หรืออาจเกิดผลกระทบต่อกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๕. กรณีที่มีข้อสงสัย ตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ให้ปรึกษาผู้บังคับบัญชา หรือกลุ่มงานพัฒนาบุคลากรและคุ้มครองจริยธรรม หรือ กลุ่มงานนิติการ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ผ่านช่องทางต่าง ๆ ที่กำหนดไว้

๖. ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ กับหน่วยงานหรือบุคคลที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้มอบหมาย

๗. ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ

๑) ต้องเป็นผู้นำในการปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๒) ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ข้าราชการ ให้เข้าใจว่าการปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เป็นสิ่งที่ถูกต้องและต้องปฏิบัติ

๓) ดำเนินการเผยแพร่ ปลุกฝัง ส่งเสริม ยกย่องข้าราชการที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศนี้อย่างสม่ำเสมอ

๔) ติดตาม สอดส่องการปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัด

๕) คุ้มครองข้าราชการซึ่งปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศนี้อย่างตรงไป ตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม

ส่วนที่ ๒ การรายงานการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๑. เมื่อพบสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศนี้ ให้แจ้งหรือเตือนให้ระวังป้องกันการให้ปฏิบัติตามข้อบังคับฯ

๒. พบหรือสงสัยพฤติกรรม การฝ่าฝืนหรือการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ให้รายงานผู้บังคับบัญชา หรือแจ้งไปยัง

๒.๑ ผู้บริหารของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (อธิบดี รองอธิบดี) และผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ที่ได้รับมอบหมายให้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๒.๒ กลุ่มงานพัฒนากุศลกรและคุ้มครองจริยธรรม หรือ กลุ่มงานนิติการสำนักบริหารกลาง กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ตามช่องทางการรายงานการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ดังนี้

ส่วนที่ ๓ กระบวนการดำเนินการเมื่อได้รับข้อร้องเรียน

เมื่อกลุ่มงานพัฒนาบุคลากรและคุ้มครองจริยธรรม สำนักบริหารกลาง กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ได้รับแจ้งว่า พบหรือสงสัยพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ให้ดำเนินการดังนี้

1

รวบรวมข้อเท็จจริงจากผู้ร้องเรียน

2

เสนอผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่กรมผู้นั้นว่ากล่าวตักเตือน หรือสั่งให้ได้รับการพัฒนาตามที่เห็นสมควร หรือ

3

กลุ่มงานพัฒนาบุคลากรและคุ้มครองจริยธรรม
พิจารณาข้อมูลตามประมวลจริยธรรม

4

เสนอคณะกรรมการจริยธรรมประจำ
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศพิจารณา

5

กลุ่มงานพัฒนาบุคลากรและคุ้มครองจริยธรรม
ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมประจำ
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศสรุปข้อเสนอของ
คณะกรรมการจริยธรรมประจำกรมให้กรมทราบ

6

หากพบว่าไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง หรือ

7

หากพบว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ได้รับแจ้งและเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับ
ว่าด้วยจรรยาข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ให้ดำเนินการตักเตือน หรือสั่งให้ได้รับการพัฒนา
ตามสมควรกับพฤติกรรมที่ผู้ฝ่าฝืนได้กระทำหรือ
ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการ

8

กรณีที่พบว่าการฝ่าฝืนข้อบังคับจรรยาเป็นความผิดวินัย
ให้ดำเนินการตามวินัยและรายงานอธิบดีพิจารณา

ส่วนที่ ๔ มาตรการคุ้มครอง และบรรเทาความเสียหายให้กับผู้รายงาน ผู้ร้องเรียน หรือผู้ที่ให้ความร่วมมือ ในการรายงานการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ผู้รายงาน ผู้ร้องเรียน หรือผู้ที่ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบข้อเท็จจริง จะได้รับความคุ้มครองดังนี้

๑. จะได้รับความคุ้มครองมิให้ถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน
๒. ผู้ที่ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจะได้รับการปกปิดชื่อ
๓. ผู้บังคับบัญชาอาจใช้ดุลพินิจกันผู้ให้ข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นพยาน หรือพิจารณาลดโทษตามควรแก่กรณีได้ ในกรณีที่ผู้นั้นอยู่ในฐานะที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำการฝ่าฝืน ข้อบังคับมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศกับข้าราชการอื่น
๔. ได้รับการคุ้มครองตาม กฎ ก.พ.ว่าด้วยการคุ้มครองพยาน
๕. กรณีผู้ร้องเห็นว่าตนอาจจะไม่ปลอดภัย สามารถร้องขอให้กรมกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการคุ้มครอง
๖. ผู้บังคับบัญชานำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือน บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้
๗. ผู้ที่ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานเป็นเท็จ ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ส่วนที่ ๕ การกระทำที่เข้าข่ายผิดข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมทุกคนมีหน้าที่ปฏิบัติตามและส่งเสริมให้ผู้อื่นปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ การกระทำต่อไปนี้เป็นการกระทำที่ผิดข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๑. ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๒. แนะนำ ส่งเสริม หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๓. ละเลย เพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนหรือการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ในกรณีที่ตนทราบหรือควรทราบ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับงานภายใต้ความรับผิดชอบของตน

๔. ไม่ให้ความร่วมมือหรือขัดขวางการสืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริงที่อ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๕. การกระทำอันไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น เนื่องจากการที่ผู้นั้นรายงานการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๖ ความรับผิดการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐาน ทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๑. กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ที่ไม่เป็นความผิดทางวินัยจะได้รับการพิจารณาตักเตือนและนำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือน หรือสั่งให้ได้รับการพัฒนาได้

๒. กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ที่เป็นความผิดทางวินัย จะต้องถูกลงโทษทางวินัยด้วย

การปฏิบัติตามข้อบังคับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๖๓

- ๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- ๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ
- ๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- ๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ
- ๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ
- ๘) มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- ๙) มีความเป็นเลิศ มุ่งเน้นความสามัคคีและรักองค์กร

ข้อ ๑ ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่การรักษามลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ การปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้ง ไม่ต่อต้านการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวทางปฏิบัติ

- ๑.๑ แสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ เป็นสำคัญ
- ๑.๒ ไม่แสดงออกในลักษณะการดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือไม่กระทำการอันเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติ รวมทั้งไม่กระทำการอันเป็นการให้ร้ายหรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศ
- ๑.๓ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และเคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา
- ๑.๔ แสดงออกถึงความเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
- ๑.๕ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
- ๑.๖ ไม่กระทำการอันเป็นการต่อต้านการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๑.๗ ความเป็นกลางทางการเมือง และไม่ใช้อำนาจหน้าที่เอื้อประโยชน์ต่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเป็นการเฉพาะ

ข้อพึงระวัง

- ◆ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องพระมหากษัตริย์
- ◆ หลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องศาสนา
- ◆ หลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการเมืองหรือพรรคการเมือง
- ◆ หลีกเลี่ยงความสัมพันธ์กับนักการเมือง หรือผู้เกี่ยวข้องกับการเมืองอันอาจทำให้เข้าใจผิดได้ว่าไม่เป็นกลางทางการเมือง หรือฝักใฝ่พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง
- ◆ การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อ ๒ ชื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาด้วยความถูกต้องตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีความสุจริตเป็นที่ตั้งและมีความพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อผลของการปฏิบัติงาน

แนวทางปฏิบัติ

- ๒.๑ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
- ๒.๒ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง รวดเร็ว เต็มกำลังความสามารถ และกล้ารับผิดชอบต่อความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งพร้อมรับการตรวจสอบ
- ๒.๓ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และคำนึงถึงหลักสากลในการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง และใช้เทคโนโลยีสื่อสารสังคมอย่างเหมาะสม

ข้อพึงระวัง

- ◆ การปฏิบัติหน้าที่ไม่รอบคอบและไม่ระมัดระวังจะทำให้เกิดความเสียหายต่อราชการ
- ◆ การแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบจากการปฏิบัติงาน
- ◆ การใช้ดุลยพินิจที่ไม่ถูกต้องในการตัดสินใจเกี่ยวกับหน้าที่ราชการ
- ◆ การให้หรือรับของขวัญที่มีราคาเกินสมควรแม้เป็นการให้ตามประเพณี
- ◆ การให้คำปรึกษา แนะนำ นอกเหนือขอบเขตที่ระเบียบกำหนด

ข้อ ๓ กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงมีความกล้าในการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้ง ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

แนวทางปฏิบัติ

- ๓.๑ กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม และกล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบธรรม
- ๓.๒ เปิดเผยการทุจริตที่พบเห็นหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยไม่ปล่อยปละละเลย
- ๓.๓ ให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ถูกละเมิดหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
- ๓.๔ ไม่หลีกเลี่ยงกฎหมายหรือใช้ช่องว่างทางกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อพึงระวัง

- ◆ การอาศัยหรือยินยอมให้ผู้อื่นอาศัยหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- ◆ ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่อาจทำให้เกิดการขัดแย้งกับภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ
- ◆ การกระทำอาจอันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตัวและขัดต่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- ◆ การไม่ยึดหลักวิชาการ ความถูกต้องและกรอบนโยบายในการปฏิบัติงาน
- ◆ การรายงานเท็จ หรือปกปิดความจริงต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๔ คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมอันได้แก่ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นที่ตั้ง มีความเสียสละ และมีจิตสาธารณะในการปฏิบัติหน้าที่เพื่ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชน รวมทั้งไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์ทับซ้อน

แนวทางปฏิบัติ

- ๔.๑ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากตำแหน่งหน้าที่
- ๔.๒ มีจิตสำนึกในการใช้ทรัพย์สิน บุคลากร และเวลาของหน่วยงาน
- ๔.๓ ไม่แสดงพฤติกรรมอันเป็น การเอื้อประโยชน์โดยมิชอบต่อตนเองหรือพวกพ้อง
- ๔.๔ ไม่ประกอบกิจการ หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- ๔.๕ มีจิตบริการที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน

ข้อพึงระวัง

- ◆ ต้องคำนึงถึงหน้าที่ราชการเป็นหลักอยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าของกรม/องค์กร
- ◆ ต้องมีระเบียบวินัย
- ◆ ต้องซื่อสัตย์ต่อกัน
- ◆ การทำงานเพื่อส่วนรวมด้วยความเข้าใจ ด้วยความตระหนักรู้ว่าส่วนรวมมีความสำคัญกว่าส่วนตัว
- ◆ การมีจิตสาธารณะที่ไม่มีผลต่อหน้าที่ราชการ เช่น เพื่อส่วนตัวเพราะใจอยากช่วย เพราะความสงสาร เพราะได้บุญ เพราะถูกบังคับ เพราะชื่อเสียง สร้างภาพลักษณ์เพื่อการยอมรับในสังคม

ข้อ ๕ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงเป้าหมาย ประโยชน์ และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน ด้วยการมุ่งถึงความเป็นเลิศของงาน

แนวทางปฏิบัติ

- ๕.๑ ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย
- ๕.๒ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด
- ๕.๓ ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็วและเต็มใจ
- ๕.๔ มุ่งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- ๕.๕ รักษาและพัฒนามาตรฐานการทำงานที่ดี
- ๕.๖ รับฟังความคิดเห็น พร้อมทั้งจะตอบชี้แจง และอธิบายเหตุผลให้แก่ผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- ๕.๗ เชื่อมมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม

ข้อพึงระวัง

- ◆ การถือปฏิบัติงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องและผลกระทบในทางลบที่จะตามมาภายหลัง
- ◆ การทำงานเป็นทีมยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังไม่สามารถใช้ทักษะของสมาชิกในทีมได้อย่างเต็มที่
- ◆ การไม่รักษามาตรฐานในการทำงาน

ข้อ ๖ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

แนวทางปฏิบัติ

- ๖.๑ ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเที่ยงธรรม
- ๖.๒ ปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ ไม่นำความรู้สึกส่วนตัว ได้แก่ ความรัก ความโกรธ ความกลัว ความหลง มาใช้ในการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ
- ๖.๓ ไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุผลของความแตกต่างในเรื่อง เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย หรือสถานะทางเศรษฐกิจสังคม และความเชื่อทางการเมือง

ข้อพึงระวัง

- ◆ การขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติงาน
- ◆ การใช้ระบบอุปถัมภ์หรือเลือกปฏิบัติเนื่องจากเกรงกลัวอิทธิพล
- ◆ การคำนึงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม
- ◆ การขาดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียม
- ◆ การขาดมารยาทในการปฏิบัติงาน
- ◆ หลีกเลี่ยงการปฏิบัติโดยผิดหลักเกณฑ์และระเบียบของราชการ

ข้อ ๗ ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมพึงวางตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ ในการดำรงตนและการดำเนินชีวิตด้วยการรักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

แนวทางปฏิบัติ

- ๗.๑ ดำรงตนเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี โดยน้อมนำพระบรมราโชวาท หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักคำสอนทางศาสนา จรรยาวิชาชีพ มาใช้ในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติหน้าที่
- ๗.๒ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย ด้วยการเคารพต่อกฎหมาย และมีวินัย
- ๗.๓ ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำความเสื่อมเสียมาสู่ทางราชการ

ข้อพึงระวัง

- ◆ การไม่ยึดหลักวิชาการ ความถูกต้องและกรอบนโยบายในการปฏิบัติงาน อาจมีผลเสียหายต่อตนเองและส่วนราชการ
- ◆ การไม่ควบคุม/กำกับดูแลให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ทำงานตามระเบียบราชการอย่างเคร่งครัด
- ◆ การไม่ระมัดระวังการใช้จ่ายให้สมมูลกับรายรับที่ตนเองมี
- ◆ การปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล และปล่อยให้กิเลสเข้าครอบงำ
- ◆ การไม่ระมัดระวังการใช้จ่ายให้สมมูลกับรายรับที่ตนเองมี
- ◆ การปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล และปล่อยให้กิเลสเข้าครอบงำ

ข้อ ๘ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ชัดเจน เปิดเผย พร้อมรับการตรวจสอบ โดยการเปิดเผยหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้รับบริการ อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันเหตุการณ์และไม่บิดเบือนกฎระเบียบของราชการ

แนวทางปฏิบัติ

- ๘.๑ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ถูกต้องอย่างเต็มกำลังความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานและประชาชน
- ๘.๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในขอบเขตของกฎหมาย ด้วยความถูกต้อง เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชน หรือผู้รับบริการ
- ๘.๓ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน มีการกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน แต่ละขั้นตอน ชัดเจนตามกรอบกฎหมายและความถูกต้อง
- ๘.๔ เก็บเอกสารเป็นหลักฐานอ้างอิงทางราชการ ป้องกันกรณีมีผู้เสียหายผลประโยชน์ ร้องเรียนหรือเพื่อการตรวจสอบของทางราชการต่อไป
- ๘.๕ ไม่มุ่งหวังหรือแสวงหาประโยชน์จากการปฏิบัติงาน ไม่ให้คำมั่นสัญญาใด ๆ อันกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ ไม่รับปากเป็นการส่วนตัวต่อผู้ใดว่าจะกระทำการหรือไม่กระทำการใด โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ
- ๘.๖ บุคลากรและผู้บริหารทุกระดับยอมรับผิดเมื่อกระทำผิด

ข้อพึงระวัง

- ◆ การใช้ข้อมูลของทางราชการอย่างไม่เหมาะสม หรือบิดเบือนข้อมูล อาจทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้รับหรือเสียประโยชน์
- ◆ นำข้อมูลลับของทางราชการไปใช้เพื่อการแสวงหาประโยชน์ส่วนบุคคล
- ◆ การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือประโยชน์ส่วนบุคคล
- ◆ การปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่ซื่อสัตย์ และไม่ยอมรับผิดเมื่อกระทำผิด

ข้อ ๙ มีความเป็นเลิศ มุ่งเน้นความสามัคคีและรักองค์กร

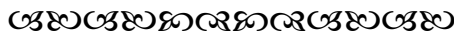
ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ปฏิบัติงานแบบบูรณาการ โดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ของกรมเป็นหลัก ให้บริการอย่างรวดเร็วและถูกต้องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ไม่ทำให้เกิดการครหา หรือเกิดความไม่ไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ มีน้ำใจ เกื้อกูล รู้จักให้อภัย มีมนุษยสัมพันธ์ เคารพสิทธิเสรีภาพ ยอมรับและเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง สามัคคีปรองดอง ร่วมแรงร่วมใจ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน และรักษาชื่อเสียงขององค์กร

แนวทางปฏิบัติ

- ๙.๑ คิดดี ทำดี คบกัลยาณมิตร เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้รักสามัคคี ไม่เบียดเบียน ตนเอง และผู้อื่น
- ๙.๒ รู้จักให้อภัยเมื่อเกิดการผิดพลาดขึ้นในงานที่ทำ หัวหน้า ผู้ร่วมงาน ลูกน้อง ต้องรู้จักให้อภัย ตนเองต้องยอมรับข้อผิดพลาดและทุกคนต้องร่วมกันแก้ปัญหาให้ลุล่วงไป ทำให้ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน
- ๙.๓ เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นและการถกเถียงอย่างกว้างขวางในการประชุม โดยปราศจากอคติ รับฟังความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน ยอมรับมติของเสียงส่วนใหญ่ ในขณะเดียวกัน ไม่ถือว่าความคิดเห็นที่แตกต่างเป็นความผิด และเป็นการแบ่งพรรค แบ่งพวก
- ๙.๔ ร่วมกันปฏิบัติภารกิจ แม้นมิใช่ภารกิจหลักของสำนักตน โดยผู้บริหารและผู้ปฏิบัติร่วมกันทำงานอย่างใกล้ชิดไม่มีช่องว่างระหว่างหัวหน้าและลูกน้อง สร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ส่งผลให้ภารกิจสำเร็จด้วยดี
- ๙.๕ ร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและศาสนา
- ๙.๖ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ร่วมกับบุคลากรอื่นจะทำงานด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถตามศักยภาพที่มีอยู่ โดยตระหนักดีว่า การทำงานที่ขาดความรู้และประสิทธิภาพจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของกรม
- ๙.๗ ให้บริการอย่างเต็มใจ เป็นมิตรและจริงใจต่อผู้มาติดต่อราชการ
- ๙.๘ ทำงานเชิงรุก ควบคู่ไปกับภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมและพัฒนา การค้าระหว่างประเทศอยู่ตลอดเวลาเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการค้าในตลาดโลก

ข้อพึงระวัง

- ◆ การด่วนตัดสินใจอย่างมีอคติ ไม่รอบคอบ
- ◆ การเห็นแก่ตัว และคิดถึงตนเองเป็นหลักโดยไม่นึกถึงผู้อื่น
- ◆ การมีอคติและไม่ยึดหลักคุณธรรม
- ◆ การยึดถือความเห็นของตนเองเป็นหลัก
- ◆ การขาดพลังสามัคคี ทำงานอย่างไม่ประสานกันในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อบรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ
- ◆ การไม่เห็นความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ในองค์กร
- ◆ การขาดจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
- ◆ ไม่หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ

จงรักภักดี

มีความซื่อสัตย์

กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

ครองประโยชน์ส่วนรวม

ร่วมมุ่งผลสัมฤทธิ์

คิด ปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

ดำรงตนเป็นแบบอย่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานทางจริยธรรม

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าทีรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในฝ่ายบริหาร แต่ไม่หมายความรวมถึง หน่วยงานธุรการของรัฐสภา องค์การอิสระ ศาล และองค์กรอัยการ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ

“องค์กรกลางบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภ่นั้น รวมทั้งคณะกรรมการกลางบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐในฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม

มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับสภาพคุณงามความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการทำความดีและละเว้นความชั่ว

มาตรา ๖ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ในกรณีที่เจ้าหน้าทีของรัฐซึ่งไม่มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่รับผิดชอบ ให้องค์กรต่อไปนี้เป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรม

- (๑) คณะรัฐมนตรี สำหรับข้าราชการการเมือง
- (๒) สภาทนายความ สำหรับข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือนทนายความ
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำหรับผู้บริหารและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๔) คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน สำหรับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และผู้ปฏิบัติงานขององค์การมหาชน

ในกรณีที่ปัญหาว่าองค์กรใดเป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทใด ให้ ก.ม.จ. เป็นผู้มีความวินิจฉัย

ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐอาจจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมเพื่อใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นเพิ่มเติมจากประมวลจริยธรรมให้เหมาะสมแก่ภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยก็ได้

การจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดตามมาตรา ๑๔ ด้วย

มาตรา ๗ เพื่อให้การจัดทำประมวลจริยธรรมในภาครัฐมีมาตรฐานทางจริยธรรมในระดับเดียวกัน ในการจัดทำประมวลจริยธรรมขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของศาลหรือองค์กรอัยการ องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานตุลาการของรัฐสภาและองค์กรอิสระให้นำมาตรฐานทางจริยธรรมตามมาตรา ๕ ไปใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบด้วย

หมวด ๒ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ม.จ.” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนห้าคน ได้แก่ ผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และสภากลาโหม อย่างละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการ ก.พ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของ ก.ม.จ. ก.ม.จ. อาจมีมติให้เชิญผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารงานรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านจริยธรรมให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ผู้ที่ได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

ให้สำนักงาน ก.พ. มีหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการ งานประชุม งานวิชาการ การศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่ ก.ม.จ. คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานที่แต่งตั้งโดย ก.ม.จ. รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ ด้านการส่งเสริมจริยธรรม ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือด้านอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ม.จ. โดยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย หรือให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษานถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ

(๑๐) ไม่อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๑๑) ไม่เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๔) ก.ม.จ. มีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนหรือผู้ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ ก.ม.จ. ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๓ ก.ม.จ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรม และการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดแนวทางหรือมาตรการในการขับเคลื่อน การดำเนินกระบวนการรักษาจริยธรรม รวมทั้งกลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือผู้บังคับบัญชานำไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลอย่างเป็นรูปธรรม

(๓) กำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมและยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมแก่หน่วยงานของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๔) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม โดยอย่างน้อย ต้องให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม และให้มีการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น

(๕) ตรวจสอบรายงานประจำปีของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๙ (๓) และรายงานสรุปผลการดำเนินงานดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การประเมินผลตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ม.จ. กำหนด โดยอาจจัดให้มีองค์กรภายนอกเข้าร่วมการประเมินผลด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรมตามมาตรา ๖ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๑๓ ให้ ก.ม.จ. มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เป็นระเบียบ คู่มือ หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง และหน่วยงานของรัฐ ใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับการจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรม รวมทั้งการกำหนดกระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการนี้ ให้ ก.ม.จ. มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง และหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ปรากฏแก่ ก.ม.จ. ว่า การจัดทำประมวลจริยธรรมขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล หรือองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือข้อกำหนดจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐแห่งใดไม่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมหรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ม.จ. แจ้งให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง และให้เป็นหน้าที่ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือหน่วยงานของรัฐที่จะต้องดำเนินการโดยเร็ว

มาตรา ๑๕ ให้ ก.ม.จ. จัดให้มีการทบทวนมาตรฐานทางจริยธรรมตามมาตรา ๕ ทุกห้าปี หรือในกรณีที่มีความจำเป็นหรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ก.ม.จ. จะพิจารณาทบทวนในรอบระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้ โดยในการดำเนินการดังกล่าวให้เชิญผู้แทนจากองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง มาหารือร่วมกันด้วย

มาตรา ๑๖ การประชุม ก.ม.จ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.ม.จ. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทน ในกรณีที่ไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ก.ม.จ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่ ก.ม.จ. มอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓
การรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐ ในการนี้อาจมอบหมายให้ส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล หรือที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หรือคณะกรรมการและกลุ่มงานจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้วเป็นผู้รับผิดชอบก็ได้

(๒) ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

(๓) ทุกสิ้นปีงบประมาณ ให้จัดทำรายงานประจำปีตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดเสนอต่อ ก.ม.จ. โดยให้หน่วยงานของรัฐเสนอรายงานประจำปีผ่านองค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง แล้วแต่กรณี เพื่อประเมินผลในภาพรวมของหน่วยงานของรัฐเสนอต่อ ก.ม.จ. ด้วย

มาตรา ๒๐ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลแต่ละประเภทและองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง มีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการกระบวนการรักษาจริยธรรม และการประเมินผลการปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจจัดหลักสูตรการฝึกอบรม การเผยแพร่ความเข้าใจ ตลอดจนการกำหนดมาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และมาตรการที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน ของรัฐซึ่งมีพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม โดยอาจกำหนดมาตรการเพื่อใช้ในการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภานั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๑ เมื่อ ก.ม.จ. ได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลและองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง จัดทำ ประมวลจริยธรรมให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ ก.ม.จ. กำหนด

มาตรา ๒๒ บรรดาประมวลจริยธรรม กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจริยธรรมของ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการกำหนดประมวลจริยธรรมหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ จริยธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๖ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่า มาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำประมวลจริยธรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีมาตรฐานเดียวกัน สมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม กระบวนการรักษารายจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

๑๐๐ ปี
กระทรวงพาณิชย์
สถาปนา พ.ศ. ๒๔๖๓

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
563 ถนนนนทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
สายด่วน DITP 1169 / โทรศัพท์ 0 2507 7999

Scan เพื่อ Download
ไฟล์รูปแบบ pdf